Ч. 191. Субота 9 вересня (27 серпня) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Поворот Цісаря до Відня і виїзд бар. Ґавча до Праги. — Ческо-німецка угода. — Отже не буде війни. — З Перзиї.

Є. Вел. Цісар виїздже нині о 2 год. по полудни з Ішля до Відня. Завтра в суботу відбуде ся у Цісаря авдиенция шефа ґенерального штабу Гецендорфа а о 1 год. по полудни явить ся на авдиенциї президент міністрів бар. Ґавч. Дня 13 с. м. виїде президент кабінету бар. Ґавч в гостину до намістника Чехії кн. Туна до Праги, звідки дня 14 с. м. верне назад Відня. Що ся гостина стоїть в звязи з ческо-німецкою угодою, се звістно загально.

В справі ческо-німецкої угоди доносять з Праги: В тутешних полїтичних кругах кажуть, що хід вчерашних нарад парляментарної комісиї сполученого ческого клюбу спонукує оціняти ситуацию оптимістично. Зазначують, що навіть ческі радикали заявляють, що треба за всяку ціну удержати одностайність ческого клюбу і добачують в тій заяві запоруку, що ческі радикали не будуть противити ся акциї угодовій, о скілько більшість ческого клюбу буде готова до заключеня угоди.

Що до ческого сойму, то вже річ певна, що сойм буде скликаний імовірно около 19. або 20. с. м. а позаяк парлямент має зібрати ся около 10. жовтня, то ческий сойм мав би 20 днїв часу до залагодженя всіляких справ. По першім засїданю сойму має зібрати ся народно-полїтична комісия, котра зажадає, щоби сойм згодив ся на то, аби комісия радила в парламенті. На другім засїданю мають наступити доповняючі вибори до тої комісиї, а крім того жадають Чехи, щоби також кілька справ, чисто формальних прийшло на порядок дневний. Доси однак не звістно, чи посли на то згодять ся.

З вчерашним днем розпочали ся офіцияльні приготовленя до акциї угодової. Намістник кн. Тун відбув вчера довшу конференцию з предсідателем „Союза ческих послів соймових", др. Скардою, з котрим обговорював докладно свій плян угодовий. На конференциї тій поінформував др. Скарда намістника о настрою пануючім тепер в справі угоди в ческім таборі. В суботу буде кн. Тун конферувати з проводирями клюбів. В протягу вчерашного дня прибуло богато членів обох ґруп шляхти до Праги, щоби в тій справі предложити намістникови свої услуги.

Отже не буде війни, бо межи Францією а Німеччиною прийде в справі Марокка до порозуміня. N. fr. Presse одержала з Берлина ряд вістий доносячих, що в засаді прийшло вже до порозуміня межи німецким а французским правительством. Подрібности дальших переговорів дотикають передовсім признаня деяких користий економічних для Німеччини. Вчера мав Камбон відбути конференцию з Кідерлен-Вахтером і вислати сейчас реферат о тій конференциї до Парижа. Сподівають ся, що за кілька днїв верне з Парижа докладна відповідь. То однак можна вже ствердити, що в головних точках прийшло вже до засадничого порозуміня.

З Берлина знов доносять: На нинїшній конференциї довідає ся французский амбасадор Камбон о становищи, яке займають Німцї супротив нових предложень французских. У всіх кругах полїтичних проявляє ся переконане, що переговори дадуть сим разом користний вислїд. Розходить ся хвилево лиш о справу компензат, які мала Франция удїлити німецкому правительству в справі свободи торговлї в Марокку. Нема сумніву, що справа компензат дасть ся користно залагодити.

Бувшому перскому шахови не повело ся. Правительственне войско, як звістно, побило єго войско і войско єго прихильника, а найбільший з них Сердер Ассад дістав ся до неволї. З Тегерану наспіла тепер вість, що того Ассада вчера розстрілїли. Перша сальва лиш єго зранила. По сальві Ассад ще схопив ся і крикнув: Най жиє шах Могамед Алї! По сім друга сальва зробила конець єго житю.

Стрімголов.

(З шведского — Августа Штріндберґа).

Удаючи ся в свати до майора, Людвик не довідав ся, які були ціни збіжа, але майор був добре про се поінформований.

— Люблю вашу доньку — сказав молодий чоловік.

— А кілько заробляєш? — спитав старий.

— Мій сталий дохід виносить тисяч двіста корон, але ми любимо ся, дядьку...

— То мене не обходить. Тисяч двіста? Се мало!

— Так, але маю ще бічні занятя. Люіза знає моє серце...

— Не плети дурниць! Кілько приносять тобі бічні занятя?

— Ми стрінули ся перший раз в Бо...

— Кілько приносять тобі твої бічні занятя? — питав старий, сидячи з високо піднесеним олівцем в руцї.

— І її чувства, дядьку...

— Кілько приносять тобі твої бічні занятя?

Старий робить якісь знаки на бібулї.

— Всьо уложить ся як найлїпше, коли лише...

— Відповіш ти менї чи нї? Кілько приносять тобі твої бічні занятя? Цифри! Цифри! Факти!

— Роблю переклади по десять корон від аркуша, потім удїляю лекций французскої мови. Обіцяно менї також коректу...

— Обіцянки то не факти. Цифри, молодче, цифри, то важне! Тепер зачав записувати. Кілько приносять тобі ті переклади?

— Кілько менї приносять переклади? Не можу того так відразу сказати...

— Не може відразу сказати! Перекладаєш, як кажеш, і не знаєш навіть, кілько се тобі приносить! Що се за дурне балакане!

— Перекладаю тепер „Історию цивілізациї" Ґізота, двайцять пять аркушів.

— По десять корон, значить двіста пятьдесять корон. А потім?

— Якто, потім? Того нїхто не може передвидіти.

— Справдї? Нїхто не може передвидіти? Але ти мусиш передвидіти. Ти думаєш, оженити ся то значить розкошувати ся і жарти доказувати? Нї, любчику! По девятьох місяцях прийдуть на сьвіт діти, а діти схотять їсти і треба їх убирати...

— Діти не конче мусять бути, коли любити ся так як ми, дядьку...

— Як же, до чорта, ви любите ся?

— Як ми любимо ся? — Тут положив руку на кляпі сурдута.

— Не буде дітий, коли любити ся так як они! Дурник! Ти страшно ще дурний! Але все таки виглядаєш менї на чесного хлопця і тому можеш заручити ся. Лише від тепер використай як найлїпше час до весїля, бо надходять тяжкі часи; ціни збіжа йдуть в гору!

Почувши послідні слова, Людвик почервонів як бурак, але радість, що буде її мати, була така велика, що навіть поцїлував в руку старого.

О, Господи, який він був щасливий! Коли перший раз ішли під руку улицею, лиця їх сіяли щастєм і здавало ся, що люди задержують ся, аби їх перепустити, творячи немов почесну сторожу в їх триюмфальнім поході. А они йшли між людьми елястичним кроком, з блестячими очима та гордо піднесеними головами.

Вечером Людвик прийшов до неї і сївши при столї посеред комнати, відчитували разом коректу. Старий споглядав на них з боку, думаючи, що будь що будь Людвик порядний хлопчина. Коли скінчили коректу, Людвик сказав:

— Тепер ми заробили три корони! — і поцїлували ся сердечно. На другий день поїхали до театру повозкою і повозкою повернули до дому; коштувало се дванайцять корон...

Мав він також вечірні лекциї, але тих лекций — чого чоловік не зробить для любови? — він зрік ся, щоби міг ходити з нею вечерами на прохід.

Наближав ся день вінчаня і они почали порати ся. Одного разу поїхали до Брункебер-

Новинки.

Львів, 8 вересня 1911.

— Іменованя і перенесеня. П. Намістник переніс старшого комісаря поліциї Вікт. Сенкевича з Перемишля до Львова, комісарів поліциї: Ант. Пайончковского з Перемишля до Львова, Ів. Каспржика зі Львова до Перемишля, а концепістів поліциї Сев. Ст. Губачка з Бродів до Гусятина, Люб. Сат. Вінцковского з Гусятина до Перемишля і Зиґм. Рачка зі Львова до Бродів. — Президент гал. Дирекциї почт і телеграфів іменував матуриста ґімн. Людв. Вольского практикантом почтовим.

— Краєвий здвиг у Львові. Окремі поїзди приїдуть зі Станиславова в суботу в ночи, з Чорткова в суботу вечером, а в неділю рано: з Тернополя, Рогатина, Стрия, Самбора і Перемишля, разом 7. Поїзд зі Стрия має привезти поверх 2 тисячі осіб.

З кождим поїздом прибуде бодай одна орхестра, а тернопільским приїде 3 музики. В поході возьме участь кількайнайцять орхестр.

Похід розпічне ся з площі „Сокола" при стрийскій рогачці около год. пів до 12-ої і піде задвоями (по 4) улицями Кадетскою, Коперника, пл. Марийскою, ул. Театральною, Трибунальскою, Ринком, Галицкою, Академічною, сьв. Николая, Зиблікевича і Стрийскою. Дефіляда перед прапором буде при ул. Зиблікевича (за монастиром СС. Василиянок) а не в Ринку.

На чолі походу буде їхати кінний відділ „Сокола-Батька", за ним Соколи з Виґнанки в пожарних одностроях, музика, президия „С. Б." зі своїм прапором, голови обласних „Соколів", гості зпоза Галичини, вожд здвигу п. Іван Диґдалевич (начальник тернопільского „Сокола"), а за ним полки Соколів (по 2.100 людий) в такім порядку: всї Соколи в одностроях (около 600 в четах по 32 людий), всї вправляючі Сокілки в руханкових одностроях, потім Соколи у відзнаках (лентах і сокільских шапках) в отсїй черзї з областий: Бережани, Борщів, Золочів, Коломия, Львів, Перемишль, Рогатин, Самбір, Станиславів, Стрий, Тернопіль, Чортків. В середині будуть йти самостійні „Січи" а за Чортковом ґімназияльна молодїж. Похід будуть замикати кінні сельскі Соколи.

— Філія ґімназиї в Самборі. Міністерство просьвіти призволило на отворене самостійної філїї ґімназиї в Самборі з початком шкільного року 1911/12. Заведене то буде отворене з днем 11 вересня. Управу поручено проф. Людвикови Словіньскому.

— Дрібні вісти. На редактора української часописи „Рада", що виходить в Києві, Яновского, наложили тамошні власти 3^0 рублів кари евентуально 2 місяці арешту. — Обсерватория в Триесті зазначує землетрясене у віддали 5000 кільометрів. — В катакомбах катедри Опорто в Портуґалії відкрито величезні скарби. О тих катакомбах не знав доси ніхто нічого. — Син накера зелізничого, Іван Врубель знайшов на полях Клепарова банкнот 10-короновий а батько его зложив банкнот на поліциї.

— Слідство в справі убийства при улици Длуґоша, яке веде судия слідчий п. Паклїковский дійшло вже до того, що нема вже майже сумніву, що убийником сторожа Беняша а також і помершого сими днями Орищука єсть ніхто инший лиш арештований злодій, вломник і опришок Ганїч. Послїдні днї принесли богато нових моментів стверджуючих его вину.

— Репертуар руского театру в Бучачи. Саля „Сокола". — Початок о год. 8 вечером.

В суботу, дня 9 серпня с. р. „Сатана", новість (Gott, Mensch und Teufel), драма з житя жидів в 5 дїях з прольоґом Я. Ґордіна.

В неділю, дня 10 вересня с. р. „Маруся Богуславка", історичні образи зі співами і танцями М. Старицкого.

— Оголошене. Всесьв. Консисторию одобрена і через Високе ц. к. Намістництво концесіонована школа дяків в Самборі розписує конкурс на приняте 8 бурсаків. Услівя: 17 рік житя, добрий голос і укінчена народна школа. Бурсаки получають: помешкане, опал, сьвітло і науку даром, а треба тілько мати свій харч. По 2 роках науки бурсаки получають кваліфікацийне сьвідоцтво на дяка, потверджене делеґатом Ординарияльским. Зголоситись треба до 25 вересня 1911 до гр. кат. уряду парохіяльного в Самборі.

Господарство, промисл і торговля.

— Оповіщене в справі знижки для перевозу сьвіжого мяса, для різаної худоби, для рогатої худоби, телят, свиний, овець і кіз на ц. к. зелізницях державних.

Сим подаєсь до відомости, що по мисли оголошень заміщених в Дневнику розпоряджень для зелізниць державних і плавби ч. 97 з року 1911 під ч. пор. 633—639 признано з важностию найдальше до кінця падолиста 1911 для сьвіжого мяса (поз. F 19 а) як також для худоби різаної (поз. T 13 в) а відтак для худоби рогатої, телят, свиний, овець і кіз, призначених на заріз в стациї відбираючій, слїдуючі знижки для перевозу а именно:

I. Для сьвіжого мяса (поз. F 19 а) і худоби різаної (поз. T 13 в):

А) Зі стаций положених в тутешнім окрузї а містячих ся в тарифі виімковій 16 тарифи льокальної ц. к. австр. зел. держ. часть II. зошит 3: Борщовичі, Башня, Белз, Більче-Волиця, Бобрівка, Богданівка, Камінка, Борки великі, Борислав, Тустановичі, Броди, Хлопчиці, Добромиль, Добрівляни, Дрогобич, Дубляни-Кранцберґ, Гаї вижні, Глубока, Глинна-Наваря, Городок Ягайл., Горинець, Гребенів, Гута зелена, Ярослав, Озірна, Калинів-Кайзердорф, Команьча, Комарно, Бучали, Корчів коло Угнова, Красне, Кростенко, Кристинопіль, Ланьцут, Лавочне, Львів, Львів-Підзамче, Лїсько-Лукавиця, Любичі, Любінці, Любінь великий, Лупків, Максимівка, Медика, Николаїв-Дроговиже, Мокре, Мостиска, Мшана, Надиби-Воютичі, Новий Лупків, Нижанковичі, Нова Гребля, Олешичі, Вільшаниця, Острів коло Сокаля, Ожидів, Підволочиска, Посада хирівска, Перемишль, Пшеворск, Радимно, Рава руска, Роґізно, Рудки, Судова Вишня, Самбір, Сколе, Славско, Сокаль, Старий Самбір, Старява, Ставчани, Стрий, Суроків, Синевідско вижне, Щавне Куляшне, Щирець, Тернопіль, Тухля, Угнів, Устрики, Заболотцї, Загіре, Залуж, Зборів, Золочів і Зарваниця до стациї Віден (Grossmarkthalle).

Б) Зі всіх стаций тут. шляху ц. к. австр. зелїзниць держ. як також зелїзниці Львів-Белзець (Томошів) до стаций: Авсиґ, Авсиґ місто, Бельск, Берно, Брікс дворець зел. держ. Бубна, Будієвиці, Чернівці, Хеб ц. к. зел. держ. Грац дворець зел. держ. Інсбрук (в руху зі стациями зел. держ. на захід від него положеними), Цельовац, дворець головний; Краків, Львів-Підзамче різниця, Лінц різниця, Морав. Острава, Одерфурт, Оломунець дворець головний, Пільзно, Праґа дворець Франц Йосифа, Праґа дворець зел. держ., Праґа дворець зел. північно-західної, Райхенберґ, Зальцбурґ ц. к. зел. держ. Сьміхів дворець зел. держ., Штаєр,

---

ґа по меблї. Очевидно, почалось від найважнїйшого. Спершу Люїза не хотіла при тім бути, коли він купувати буде ліжка, але згодом не видержала і пішла до склепу разом з ним. Річ природна, постановили мати два ліжка, котрі стояли би одно при другім. Потім ліжка мали бути з оріхового дерева. Хотіли також мати матераци в червоні паски, випхані кінським волосєм, та й пухові подушки. Дальше хотіли мати однакові ковдри, синї, бо Люїза була білява...

Опісля удали ся до Леї. Там набули наперед лямпу з рожевим абажуром до спальнї і порцелянову статуетку Венери. Потім столовий сервіс і шість тузинів склянок з ческого скла. Дальше ножі і вилки з різьбленими ручками. Вкінци кухонну посуду. Але тут вже мати мала з ними пійти.

Ах, Боже, кількож то орудок до полагодженя! Треба вексель підписати, пійти до банку, поробити замовленя у майстрів, вишукати мешкане, набути стїнні образи. Що до него, то справді був невтомний. Всяку працю відложив очевидно на пізнїйше, але зараз по вінчаню возьме ся до неї порядно...

На початок винаймлять собі лише дві комнати, бо треба бути ощадним, так ощадним. А що возьмуть лише дві комнати, то нехай же будуть гарно уладжені! І небавком він знайшов дві комнати з кухнею на другім поверсї за шістьсот корон. Коли Люїза сказала, що за пятьсот корон можна було мати три комнати і кухню на четвертім поверсї, трохи збентежив ся; зробив дурницю, се правда, але що то значить, коли они люблять ся.

Так, подумала Люїза, але она не виділа причини, задля якої не можна було винаймити за меншу цїну трех комнат на четвертім поверсї місто двох за висшу на другім поверсї. Так, зробив дурницю, се правда, але то нїчо, він преці так її любить!

Ось мешкане вже й уладжене. Спальна комната була немов мала сьвятиня... Оба ліжка стояли рядом поруч себе. Сонце сіяло на синїх ковдрах, на снїжно білих простиралах і подушках, на котрих одна незамужна тїтка повишивала дві великі букви, прикрашені цьвітами та споєні одна з другою немов в пристрастних обіймах. Коло ліжка жінки поставлено маленьку шафку а за нею ріжнобарвний японьский параван. В сальонї, що мав рівночасно служити за передну і їдальну комнату, стоян фортепян (коштував 1.200 корон) і бюрко з десятьма шуфлядами, все „з правдивого оріхового дерева", велике стояче зеркало, кілька крісел, буфет і стіл. „Виглядає се так, якби тут вже хтось мешкав" — замітила она і дивувала ся, що їдальна комната виглядає якось неприв'ітно.

Найблизшої суботи відбуло ся вінчане і весїлє! Ах, яке гарне то житє! А подружє не гарна річ! Весїлє, не пишний звичай? Цїлу ніч бавиш ся до несхочу та й ще над раном приходять родичі, своявки і знакомі складати бажаня!

Неділя рано! О девятій годині в спальни ще темно. Він не хоче підносити стор, щоби не впускати занадто різкого сьвітла. Тому сьвітить лямпу, що кидає лагідне червонаве сьвітло на ясносиню ковдру, білі простирала, трохи зімняті і на статуетку Венери, яка стоїть поблизько.

А там лежить жіночка серед розкиненої безладно постелї і спить сном таким кріпким, начеб се була одинока ніч в її житю, коли може добре виспати ся. З улиці не доходить туркіт возів, бо нині неділя, зате дзвони дзвонять на богослуженє так торжественно, якби взивали весь сьвіт славити того, хто сотворив чоловіка і жінку...

Він шепче жінцї до уха, щоби відвернула ся, бо хоче встати і йти замовити снїданє. Жінка ховає голову під подушку. Тоді він накидує на себе шляфрок і йде за параван, щоби трохи убрати ся.

Входить до сальонику, де на підлозї лежить від сонця золота смуга, і не знає, чи весна тепер, чи лїто, осінь або зима; знає лише, що нині неділя. Чує, що цїле его кавалєрске житє як щось погане і темне лишило ся поза ним. В домі своїм відчуває немов тепло дому своїх батьків і дідів а рівночасно дому своїх будучих дітий.

О, який він сильний! Чує, що будучність іде єму на стрічу як гора. Затрубить і гори завалять ся, розсиплять ся перед его ногами як купа піску а він поплине над дахами і комінами в обіймах своєї жіночки.

Знайшов свою одїж, розкинену по комнатї і знаходить на однім столичку білу краватку, подібну до мотиля.

Опісля іде до кухнї. Ах, як блестять нові ринки і тарелї! Всьо то его власність! Будить служницю, що вискакує з ліжка в білю. Дивує ся, що не бачить зовсїм її наготи. Бо тепер в цїлім сьвітї істнує для него лише одна женщина. Супроти служницї чуєть ся таким байдужним, як батько супроти своєї дитини.

Велить їй зійти на долину і замовити чим скорше снїданє. Але снїданє має бути знамените. Портер і бурґунд. Решту обдумає сам буфетник. Поздорови его від мене.

(Дальше буде).

Теплиції-Вальдтар, Триест ц. к. з. д., Опава дворець зел. півн., Опава дворець зел. держ., Варнсдорф, Відень Ґросмарктгалле F), Відень (всї инші в окрузї громади міста Відня положені двірцї) як також до стациї: Авссіґ А. Т. Е., Брікс А. Т. Е., Еґер Б. Е. Б., (Фалькенав а. д. Еґер), Ґрац дворець зел. полудн., Інсбрук, Клядно, Марбурґ дворець головний, Ґляйхенберґ А. Т. Е., Теплиції А. Т. Е., Триест С. Б. і Вр. Найштадт.

В) Зі всїх стаций шляхів згаданих в тарифах льокальних часть III., зел. Авссіґ-Теплиці Буштеградскої зеліз. і зеліз. Відень-Аспанґ до стаций відбираючих під Б) згаданих.

Г) Зі всїх австрийских стаций ц. к. упр. зел. полудневої і зел. Відень-Поттендорф-Вінер Найштадт до стациї Ґрац дворець зел. полудн., Інсбрук, Цельовац дворець головний, Майдлїнґ, Триест S-B, Відень S-B, Вінер-Найштадт, Прага Б. Е. Б., як також в руху перевозовім до стаций відбираючих під Б) згаданих.

Ad А) 50 процент від ставок заключених для відповідних реляций в тарифі часть II. зошит 3, тарифа виїмкова 1—6 під а) і в).

Ad Б) В) і Г). 1. при пересилках поспішних кождої ваги ставки кл. II. 2. при звичайних пересилках 50 процент від припадаючих ставок.

II. Для худоби рогатої, телят, свиний, овець і кіз: а) Зі всїх стаций тут. шляхів ц. к. австр. зеліз. держ. як також шляху Львів-Белзець (Томашів) до стаций відбираючих під Б) згаданих з виключенем однак стациї Брікс дворець зел. держ., Ґрац дворець зел. держ., Прага дворець Франц-Йосифа, Прага дворець зеліз. півн.-західної, Прага дворець зел. держ., Сміхів і Відень Ґроссмарктгалле F. а понадто до стациї: Берно дворець зеліз. держ., Ґрац Карляв і Відень Ст. Маркс.

б) Зі всїх стаций згаданих шляхів в тарифах льокальних часть II. зеліз. Авссіґ-Теплиц, Буштеградскої зел. і зел. Відень-Аспанґ до стаций відбираючих під В) згаданих з виключенем однак стациї Берно дворець зел. держ., а крім сего до стациї Брікс дворець зел. держ.

в) Зі всїх австрийских стаций ц. к. упр. зел. полудневої і зел. Відень-Поттендорф-Вінер-Найштадт до стаций відбираючих під Г) згаданих з виключенем однак стаций: Майдлїнґ, Відень S. В., Прага дворець Франц-Йосифа, Прага дворець зел. північ.-західної, Прага дворець зел. держ., Прага Б. Е. Б., Сміхів дворець зеліз. держ., Відень Ґроссмарктгалле F. і Відень (всї инші в окрузї міста Відня положені двірцї, крім сего до стациї: Бубна і Відень Ст. Маркс.

Ad II. а), б) і в). 50 процент від припадаючих нормальних стаций а то так при обчисленю належитостий перевозових за вагу нормальну наданої худоби, як і при оплатї перевозового за поверхню ладункову (Ladefläche) ужитого воза.

Знижки ті важні при віддаленях на шляхах ц. к. австр. зел. держ. понад 100 км. входять сейчас в ужитє і будуть примінені при експедициях пересилок.

Окрім сего признано для посилок мяса і різаної худоби о вазї до 40 кґ. надаваних як пакунки, при котрих перевозові належитости оплачує ся в марках (Markenkolli) слїдуючі знижені ставки:

Для пакунків о вазї	На віддаль	Належитість перевозова разом з належитостию стемпльовою від наданої посилки в сотнках
до 10 кґр.	до 400 км.	50
	понад 400 до 800 км.	80
	понад 800 км.	100
понад 10 до 20 кґр.	до 200 кмтр.	50
	понад 200 до 400 км.	80
	„ 400 „ 800 „	100
	понад 800 км.	130
понад 20 до 40 кґр.	до 200 кмтр.	80
	понад 200 до 400 км.	130
	„ 400 „ 800 „	180
	понад 800 км.	230

Телеґрами.

Париж 8 вересня. На провінциї повтаряють ся манїфестациї з причини дорожнї. В Брестї і Рубе арештовано богато демонстрантів.

Петербург 8 вересня. (Пет. Аґ. тел.) Президент мінїстрів Столипін виїхав до Києва, де 12 с. м. відбуде ся відслонене памятника царя Александра II. В торжестві возьме участь також цар Николай II.

Париж 8 вересня. По вчерашній радї кабінетовій заявив мінїстер справ заграничних звітникови часописи „Matin“ що слїдує: Треба нинї стерегти ся як радістного оптимізму так і пригноблюючого песимізму. Маю враженє, що конференциї навязані в Берлинї будуть ще довго тревати.

Константинополь 8 вересня. Часописи доносять, що 11 батальонів редфів корпуса Енцїґіян змобілїзовано.

Париж 8 вересня. Телеґрами з Мадриду потверджують листовне донесеня, що в Леон арештовано двох самоїздників, у котрих знайдено „Джоконду“. Арештовані кажуть, що то лиш копія славного образа (вкраденого з музея в Парижи), котру они везли до свого дому в Коімбрі.

Надіслане.

Подорож довкола землї.

Весела товариска гра для науки і забави Накладом Руского Товариства Педаґоґічного Львів, 1910. — Цїла гра гарно обдумана. Она незвичайно цїкава, займаюча, а до того дуже навчаюча. Складає ся з трех частий: 1) землї, на якій означені головні місця, до котрих мають загостити подорожнї, 2) гранки, призначеної до кидання і 3) чотирох подорожних: піхотинця, наколесника, самоїздника і козака. Подорожнї виїздять рівночасно зі Львова, з площі сьв. Юра і по довгих пригодах в подорожи довкола землї, вертають назад до Львова перед Бурсу Р. Т. П. на ул. Потоцкого. Гро незвичайно складна і вправляє знаменито думанє і память. Надає ся дуже до забави дїтий, а навіть старших. При тім звертає увагу на розбудженє патриотичних чувств грача. Девіза гри така: „Їдьте, любчики в сьвіт, навчайтесь в чужих людий розуму і вертайте чим скорше домів, просьвічати рідну любу Україну.

„Щоб і ми, як другі в сьвіті,
Засияли у просьвітї,
Шляхом поступу ішли,
А навчившись між чужими,
Працювали над своїми,
Кращу долю віднайшли“.

— **Рускі диктати до шкільної і приватної науки.** На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф **Танчаковский**, учитель школи ім. Шашкевича. Друге поправлене і розширене видане. — Цїна 80 сот. і 5 сот. на опаску почтову. —

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, **9·37**, **2·20**, 3·05*), 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в недїлї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в недїлї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, **9·09**, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·48, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: 12·05, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·52, **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·04.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в недїлї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13, 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада.